

14394

HET GESTOLEN DIADEEM

('The Hot Tiara')

Een komedie in drie bedrijven

door

JANET ALLEN

vertaald door

HANS DASSELAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GESTOLEN DIADEEM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JANET ALLEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mick
Bracken
Freda
Kim
Kitty
Gregory
Cassidy
Inspecteur Slade

Het stuk speelt in de huiskamer van Freda's flat in Londen

EERSTE BEDRIJF

Avond

TWEEDE BEDRIJF

Scène 1 De volgende morgen

Scène 2 Die avond

DERDE BEDRIJF

Scène 1 Later diezelfde avond

Scène 2 De volgende morgen

DECOR:

De huiskamer van Freda's flat in Londen. Avond.

De ingang naar de huiskamer wordt gevormd door dubbele deuren vanuit de hal. Tegenover de hal ligt Freda's slaapkamer waarvan een hoek zichtbaar is. De voordeur en andere delen van de flat zijn rechts van de hal. De huiskamer heeft hoge ramen die de achterwand en een deel van de linkerwand beslaan. Een glazen deur leidt naar een balkon dat uitziet op het plein en de achterliggende huizen. De schouw is links. In het midden staat een bank, met daarachter een lange tafel en kleine tafels links en rechts ervan. Links staat een ligstoel en een fauteuil bij de schouw. Middenachter staat voor het raam een schrijftafel, met een leunstoel ervoor. Tegen de rechterwand staat een stereomeubel. Er zijn twee voetenbankjes, een rechts en een voor de schouw. Bij de schouw en de ligstoel staan wat bijzettafeltjes. Een lange etagetafel met flessen staat midden in de hoek bij het raam. Boven de schouw hangt een portret van Freda, met een spotje erboven. Boven de grammofoon hangt een spiegel. 's Avonds is de

kamer verlicht door een staande lamp in de rechterhoek, tafellampen op de schrijftafel, de tafel linksachter en op de schouw. De schakelaars zitten links van de dubbele deuren. In de hal staat links een tafel en rechts van de slaapkamerdeur staat een stoel. De hal wordt verlicht door een elektrische wandlamp, rechts van de slaapkamerdeur. In de slaapkamer staat een hoge ladenkast met rechts ervan een stoel. De slaapkamer wordt verlicht door een schemerlamp op de ladenkast.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, zit Mick, een jongen van 19, op het puntje van de ligstoel, te tekenen in een schetsblok. Af en toe houdt hij het omhoog en bekijkt het kritisch. Om hem heen liggen mislukte schetsen. Na enkele ogenblikken komt Bracken op, vanuit de hal. Hij is een man van in de 50 en heeft een zwaarmoedige gelaatsuitdrukking.

Bracken: Nee dus. Ik wist het wel.

Mick: Gefeliciteerd.

Bracken: Ik hoefde niet eens te kijken, ik zei gelijk 'nee' toen ze het vroeg, omdat ik het zeker wist.

Mick: Je had dus weer eens gelijk. Kun je het ook even vertalen?

Bracken: Je moeder zei dat je je aan het omkleeden was, en ik zei 'nee' en dat je het niet zou doen zonder gezeur.

Mick: Bracken, ik ben een open boek voor je.

Bracken: Ik lees alleen literatuur. Je moet er netjes uitzien, hoor, Mr Gregory komt om half acht. *(Mick staat op, loopt naar Bracken en houdt zijn tekening op)*

Mick: Waar doet dit je aan denken?

Bracken: Dat zeg ik liever niet.

Mick: Nee, toe... je moet er toch iets in zien.

Bracken: Eens kijken... *(doet een poging)* twee eieren in een koekenpan?

Mick: Echt? *(loopt naar midden toneel en bestudeert de schets)* Oh God, nu zie ik wat je bedoelt. *(Bracken gaat rechts van Mick staan)* Nee, nog een keer raden. *(Bracken kijkt naar de tekening)* Ik wil alleen een impressie weergeven - het gaat om het gevoel. Venus en de Wind.

Bracken: Oh, nou ja...

Mick: Houd je mond maar. De hele klas heeft het al gezegd.

Bracken: Dat verbaast me niks. Venus en de Wind!

Mick: Zie je er helemaal geen wind in? *(is Bracken voor)* De wind die over de heide waait. Laat wat schoonheid in je leven spelen, doe niet zo banaal. *(loopt naar de ligstoel)*

Bracken: Als je je niet omgekleed hebt als Mr Gregory er is, dan zal je merken dat hij een stuk banaler is dan ik. Ik heb je smoking niet klaar gehangen, ik weet dat dat gevoelig ligt, maar ik heb de kastdeur wel voor je open gedaan.

Mick *(legt het schetsblok op de ligstoel):* Dat is lief van je. *(loopt naar de grammofoon)*

Bracken: Ik heb het alleen gedaan als duwtje in de rug. Je kunt niet zeggen dat ik je betuttel.

Mick: Dus je geeft toe dat ik twee handen en twee voeten heb, niet verlamd ben of anderszins gehandicapt....

Bracken: Dat is maar hoe je het bekijkt.

Mick (*negeert dit*): ...en daarom heel goed in staat ben om zelf een pak uit de kast te pakken en het helemaal zelf aan te trekken.

Bracken: Nou, schiet nou maar op. Ik moet mezelf ook nog klaarmaken en ik ben ook nog niet klaar in de keuken.

Mick: Oh, natuurlijk. Ik vergat helemaal dat jij ook gaat. Je zult het niet leuk vinden.

Bracken: Dat hoef je mij niet te vertellen. Liefdadigheidsconcerten zie ik niet als een vrije avond.

Mick: Waarom ga je dan?

Bracken: Ik ga omdat Mr Gregory me een kaartje had toegestopt voordat ik het goed en wel in de gaten had. Ik heb nooit van muziek gehouden.

Mick: En ook niet van schilderkunst. Wat mis jij een hoop!

Bracken: Ik doe mijn best. Meestal is er geen ontkomen aan. (*er wordt aangebeld. Hij loopt naar de deur*) Daar zal je Mr Gregory hebben, en jij loopt erbij als een landloper. Dat zal je moeder niet leuk vinden.

Mick: Dat zou voor het eerst zijn. (*Freda op. Ze is midden 40, aantrekkelijk, en draagt een avondjurk. Ze probeert een armband om te krijgen*)

Freda: Oh, Bracken, als je open gedaan hebt, ga je je dan ook omkleden? Je mag niet te laat komen voor het concert.

Bracken: Er is nog een hoop op te ruimen.

Freda (loopt naar de bank): Laat maar, we redden ons wel. (*ze draait zich om en ziet Mick*)

Bracken: Prima. (*af*)

Freda (*verwijtend*): Oh, Mick! (*Mick lacht naar Freda en fluit bewonderend*) Vleierij helpt niet. Waarom ben je nog niet omgekleed? (*naar Mick toe*) Maak die even vast, wil je. Ik krijg het niet voor elkaar.

Mick (*maakt armband vast*): Alsjeblieft.

Freda: Dank je. (*loopt naar het midden en raapt Mick's weggegooide schetsen op*) Kijk toch eens wat een rommel, ruim dat eens op. (*Mick loopt naar de ligstoel en pakt zijn schetsblok*)

Mick (*houdt de schets omhoog*): Waar doet dit je aan denken?

Freda: Een andere keer. Toe, lieverd, ga je nou omkleden, en trek in vredesnaam niet dat slobberige shirt aan.

Mick (*raapt wat weggegooide schetsen op*): Fred, liefje, geen paniek! (*geeft de schets aan Freda*) Gregory is je broer maar.

Freda (*legt de schetsen op de tafel achter de bank*): Ik raak niet in paniek, maar je weet wat hij zegt van je slordigheid. En probeer er nou

vanavond eens aan te denken me geen 'Fred' te noemen, daar hij heeft hij zo'n vreselijke hekel aan.

Mick: Ik zou niet weten waarom ik iets wat ik mijn hele leven al doe ineens zou laten om Gregory een plezier te doen.

Freda: Ik wil graag één avond geen discussies alleen om hem op stang te jagen.

Mick: Hij laat zich ook zo makkelijk op stang jagen.

Freda: Wees nou eerlijk, het is niet normaal dat een zoon zijn moeder 'Fred' noemt.

Mick: Goed, lieve mammië. *(houdt zijn schetsblok omhoog)* Vertel me nu eens waar je dit aan doet denken.

Freda: Het zal Gregory toch wel niet geweest zijn. Ik vond het al aan de vroege kant, hij is altijd zo stipt. Schiet eens een beetje op, Mick.

Mick: Eerst moet je zeggen wat je hierin ziet.

Freda: Oh, ik weet niet... gepocheerde eieren? *(Mick zucht diep en verscheurt de schets)* Oh, dat had je niet moeten doen. Het spijt me, lieverd, ik heb geen verstand van moderne kunst en ik heb mijn bril niet op. Het was vast heel erg goed. *(Bracken op, blijft rechts naast de deur staan)*

Bracken *(tegen Mick):* Het is moeilijk te zien, maar volgens mij staat er een jongedame aan de voordeur. Ze vraagt naar jou.

Freda: Mick, als het een studiegenoot van je is, wil ik die nu niet binnen hebben.

Mick: Ik verwacht niemand. *(Kim op, ze is van Mick's leeftijd, draagt jeans en een trui onder een duffelse jas)*

Kim: Ik hoef toch niet op de stoep te blijven staan?

Mick: Oh, ben jij het!

Bracken *(tegen Freda):* Ik heb haar gevraagd te wachten...

Freda: Ja, goed, Bracken. *(Bracken af)*

Kim: Is hij de butler of zo? Je hebt niet gezegd dat je uit zo'n sjeke familie komt, anders had ik mijn bontjas aan gedaan.

Mick *(naar Kim toe):* Luister, we zouden net weg...

Freda *(vlug):* Doe niet zo bot, Mick. Stel je ons niet aan elkaar voor?

Mick: Dit is Kim. Mijn moeder.

Freda: Aangenaam kennis te maken.

Kim *(schrikt een beetje van de formaliteit):* Oh, hallo.

Freda: Mick heeft geen tijd voor je, vrees ik. We gaan inderdaad uit en hij is al aan de late kant. Ga je vlug omkleden, Mick, dan praat ik wel met Kim.

Mick: Je hoeft niet met haar te praten. *(tegen Kim)* Zeg maar waar je voor komt en...

Freda: Mick, wil je alsjeblieft doen wat ik zeg. *(ze pakt de schetsen van*

de tafel en geeft ze aan Mick) Als je je hebt omgekleed kun je met Kim praten, tot Gregory er is. Ze vindt het vast niet erg om even te wachten.

Kim: Oh, nee. Dit wil ik voor geen geld missen. Hoe ga je je verkleden? Als kikker?

Mick (*wil ze duidelijk niet alleen laten*): Ze kan toch wel even zeggen wat ze wil?

Freda: Toe nou, Mick.

Mick: Ik ben zo terug. (*af*)

Freda (*tegen Kim*): Ga toch zitten. (*ze pakt de rest van de schetsen bij elkaar en legt ze op de schrijftafel*)

Kim (*langzaam naar de bank*): Dank u. Bent u weduwe?

Freda: Eh, nee. Nee, ik ben geen weduwe.

Kim: Gescheiden? (*Freda aarzelt*)

Freda (*stijfjes*): Ik vind eigenlijk niet...

Kim: Ik ben niet nieuwsgierig, hoor. (*ze gaat op de bank zitten*) Ik vind mensen gewoon heel interessant. Je kunt aan Mick zien dat hij een moederskindje is.

Freda: Dat is hij niet.

Kim: Oh, jawel. Mijn broers zouden nooit zo braaf gehoorzamen. Het is ook gewoonte. Hij weet niet beter.

Freda: Mick doet wat hij zelf wil. De kunstacademie was zijn eigen keus.

Kim: Dat bedoelde ik niet. Hij is toch enig kind?

Freda: Ja...

Kim: Ja. Je ziet het van een kilometer afstand. Moeders van enigst kinderen worden heel bezitterig, ziet u. Dat is iets elementairs in de dierenwereld. Het begint als moederinstinct en loopt dan uit de hand. U bent zeker heel ouderwets?

Freda: Nou, als je met ouderwets bedoelt dat ik...

Kim: Ik ben niet bot, hoor, ik ben gewoon iemand die zegt wat hij denkt. Anders verspil je zo veel tijd aan oppervlakkigheden.

Freda (*zit aan de rechterkant van de ligstoel*): Juist, ja. (*even stil; opgewekt*) Woon je in de buurt?

Kim: Ik deel een flat in Fulham.

Freda: Oh, wat leuk. Met zijn hoevelen?

Kim: Met zijn vieren. Het is wel aan de krappe kant, maar het lukt. (*ze ziet Freda kijken*) Vier meiden.

Freda: Ja, natuurlijk. Ik dacht niet...

Kim (*vriendelijk*): Jawel, dat dacht u wel. Mensen van uw leeftijd denken altijd dat studenten aan de kunstacademie van het ene bed naar het andere fladderen en dat ze rondwentelen in hun eigen vuil. Onze flat is keurig. Er staan zelfs plantjes in de vensterbank.

Freda: Vast wel, ja.

Kim: Seks hoort er wel bij, natuurlijk. Maar ik wil nog een tijdje om me heen kijken voor ik een vaste keus maak. Ik ga er niet neurotisch over lopen doen. *(Mick op. Hij heeft zijn trui uitgetrokken en draagt een net hemd en een spijkerbroek)*

Mick: Ik kan geen mancheknoppen vinden.

Freda *(staat op en loopt naar Mick):* In de linkerla.

Mick: Niet waar. Ik heb alles eruit getrokken en ik zie niks. Kijk jij maar even.

Freda: Oh, Mick toch! *(ze gaat naar de deur en draait zich om)* Zo kun je hier niet blijven.

Mick: Rustig maar, als Gregory komt, ga ik wel weg. *(Freda af)*

Kim *(kijkt om zich heen):* Dit is wel lekker ouderwets, he? *(ze staat op en loopt naar de schouw)* Ik vroeg me al af in wat voor huis je zou wonen. Ik had wel zoiets verwacht.

Mick: Ik weet niet wat je bedoelt met 'lekker ouderwets'. Het is een hele normale kamer.

Kim: Ja, het heeft wel iets. En ook nog een butler.

Mick: Bracken is geen butler. *(hij gaat op de ligstoel zitten)*

Kim: Wat is hij dan?

Mick: Nou, hij is... Nou ja, ik denk dat hij het ooit wel zo'n beetje is geweest. Hij is hier al zolang ik me kan herinneren. Hij komt uit mijn vaders familie.

Kim *(langs de bank naar rechts):* Hij is een ouderwetse huisbediende, wat jij ook zegt.

Mick: Nou ja, je kunt hem er moeilijk uit schoppen.

Kim: Legt hij je kleren klaar?

Mick *(fel):* Nee, dat doet hij niet.

Kim: Goed, goed. Ik bedoelde het niet serieus. Wat is er met je vader gebeurd? Je moeder zei dat ze geen weduwe was.

Mick: Heb je haar dat gevraagd?

Kim: Ja, natuurlijk.

Mick: Dat vind ik wel cru.

Kim: Ach, doe niet zo raar.

Mick: Je mag best een beetje rekening houden met een andere generatie.

Kim: Ik zou niet weten waarom. Zij zeggen wat ze willen, wij zeggen wat wij willen.

Mick: Ja, maar Fred is soms wat stug. Dat doet ze niet met opzet.

Kim: Hoe noem je haar?

Mick: 'Fred.' Een grapje dat is blijven hangen. Ze heet Freda.

Kim: Ze ziet er niet uit als een 'Freda'. Ook niet als een 'Fred', trouwens.

Mick: Het is maar wat je gewend bent. Voor mij wel.

Kim: Je vader heeft haar verlaten.

Mick: Ja.

Kim: En ze heeft een tijdje gewacht en is toen om die reden van hem gescheiden.

Mick: Hoe wist je dat?

Kim: Simpel. Ze zou nooit van hem scheiden om iets ondeugends als overspel.

Mick: Hoor eens, als je beledigend gaat worden...

Kim (*loopt naar de schrijftafel*): Welnee, ik stel een duidelijk feit vast. Ik heb je al eens verteld dat ik mensen bestudeer. Wie is Gregory?

Mick: Mijn oom.

Kim: Haar broer?

Mick: Geniaal!

Kim: Hij had ook de broer van je vader kunnen zijn. Hoe noem je hem? 'Gladys?'

Mick: Nee, en ik zeg ook geen 'oom' tegen hem.

Kim: Waarom niet?

Mick: Omdat dat idioot klinkt als je geen kind meer bent. Hij is best bekend, trouwens. Hij schrijft thrillers.

Kim: Hij nam haar onder zijn hoede nadat je vader de benen had genomen.

Mick: Hij helpt haar met sommige dingen. De belasting en zo, alles wat zij niet aan kan.

Kim: Daar hoor jij ook bij.

Mick: Absoluut niet. (*aarzelend*) Nou ja, hij wil wel de baas over me spelen. Ik trek me er niks van aan.

Kim: Zal ze ooit hertrouwen, denk je?

Mick (*geschrokken*): Tuurlijk niet!

Kim: Je hoeft niet zo geschrokken te doen. Ze is niet het type dat met iedereen de koffer induikt, en ze is ook maar een mens. Of niet soms?

Mick: In godsnaam, zeg, daar is ze veel te oud voor. Ze is al over de veertig!

Kim: Ik zie niet wat dat ermee te maken heeft. Sommige stokoude vrouwen hebben rijen mannen achter zich aan, en echt niet alleen als escorte.

Mick: Dat is anders. Zoiets als in bad gaan op Eerste Kerstdag. Ze genieten er niet van, ze willen alleen bewijzen dat ze het nog kunnen.

Kim: Nou, je weet nooit. Misschien waagt ze de sprong nog weleens, met trouwring en al.

Mick: Nee, dat doet ze nooit. Ze heeft het prima voor elkaar, zo. Bovendien ben ik het arme kind uit een gebroken gezin en ik wil niet dat daar verandering in komt.

Kim: Ik zie ook wel dat je een luizenleventje hebt. Is die armband die ze draagt echt?

Mick: Ja, natuurlijk.

Kim: 'Ja, natuurlijk.' Ik verkeer niet in kringen waar men echte diamanten draagt, zeker niet zulke grote.

Mick (*licht verontschuldigend*): Ze heeft best veel kostbare sieraden, allemaal van haar grootmoeder. Ze draagt er niet veel van.

Kim: Net genoeg om er sjiek uit te zien.

Mick: En wat is daar mis mee?

Kim: Niks, niks. Het is heel interessant. (*Freda op. Ze draagt haar avondtasje, een boa en Mick's manchetknopen*)

Freda: Nadat ik je hele kamer had doorzocht, vond ik ze uiteindelijk in een lucifersdoosje op de schouw. Als je ze nou in het vervolg eens in het originele doosje deed... (*ze geeft Mick de manchetknopen*)

Mick: Ik hoef geen doosje voor een paar manchetknopen. Sorry, ik was vergeten dat ik ze daarin had gedaan. Dan is dat ook weer opgelost.

Freda (*tegen Kim*): Ik wil niet ongastvrij lijken, maar misschien moest je nu maar gaan. Kom nog maar eens terug, dat zouden we erg leuk vinden...

Kim: Ik vergeet steeds waar ik voor kwam. (*tegen Mick*) Steve vroeg me door te geven dat het feest is verschoven naar vanavond. Ik had gezegd dat ik het wel zou doen omdat ik zo dichtbij woon.

Mick: Vanavond? Daar heeft hij mij niks van gezegd.

Kim: Nee, hij kwam er vanmiddag op het laatst mee. Jij was al weg.

Mick: Wat een flauwekul. Ik heb de zestiende vrij gehouden, waar slaat dit nou op?

Kim: Sorry, ik kan het ook niet helpen. Je weet dat hij altijd alles in de war schopt. Hoe dan ook, het is dus vanavond.

Freda: Er is nu geen tijd meer om daar over te praten. Mick, wil je alsjeblieft opschieten, en Kim...

Mick: Sorry, Fred, omkleden heeft nu geen zin meer. Dit feest mag ik niet missen.

Kim: Steve vroeg of je zelf drank mee wilt nemen.

Freda: Doe niet zo raar, je kunt niet.

Mick: Jawel, mijn kaartje voor het concert is al betaald, ik hoef niet lijfelijk aanwezig te zijn. Het goeie doel is al gediend.

Freda: Nee, Mick, je moet mee. Gregory verwacht je.

Mick: Gezegend zijn zij die niets verwachten. Luister nou, het maakt Gregory heus niks uit of ik er nou wel ben of niet. Als hij zijn kaartjes maar kwijt is.

Freda: Je weet hoe hij erover denkt als je je niet aan je afspraken houdt. Het zou vreselijk bot zijn, je kunt niet zo op het laatste moment verstek

laten gaan.

Kim (*staat op*): Nou, jullie zoeken het samen maar uit. Ik denk het niet, maar mocht je nog komen vergeet dan die fles niet. **Mick** (*naar Kim*): Nee, wacht. Ik pak mijn spullen en ga met je mee.

Freda: Nee, Mick!

Kim: Ik denk dat ik maar ga. Ik hou niet van familieruzies, tenzij het mijn eigen familie is en ik mee mag doen.

Mick: Er komt geen ruzie.

Freda: Ga maar, Kim. Ik denk dat je Mick morgen wel weer ziet. (*legt haar tas en boa op de ligstoel*)

Mick: Wacht op de hoek op me.

Kim: Goed, maar niet te lang. Je wordt gearresteerd als je op straathoeken rondhangt of ben ik nu te optimistisch? (*af, steekt dan haar hoofd om de deur*) Ik zou maar doen wat Gregory zegt: ik zou hem te vriend houden als ik jou was. (*Kim af*)

Freda: Ze kent Gregory toch helemaal niet?

Mick: Nee, ik heb haar alleen over hem verteld.

Freda: Ik heb nog nooit zo'n raar kind gezien.

Mick: Je hoeft me niet voor aap te zetten waar anderen bij zijn.

Freda: Als je voor aap staat, dan is dat je eigen schuld. In ieder geval lijkt de mening van zo'n wicht me niet van groot belang.

Mick: Ik weet niet wat je bedoelt met 'zo'n wicht', ze is heel intelligent, toevallig.

Freda: Als ze zo intelligent is, dan snapt ze ook wel dat je niet op het laatste moment een concert kunt afzeggen om een leukere uitnodiging.

Mick: Dat is nou juist het toppunt van intelligentie. Hoe dan ook, zo zit het niet in elkaar. De uitnodiging voor dat feest kwam veel eerder dan dat stomme concert van Gregory.

Freda: Het spijt me, lieverd, je hebt feesten genoeg, het kan geen kwaad als je ook eens aan een ander denkt.

Mick: Ik denk aan een ander. Steve heeft die flessen drank hard nodig.

Freda: Dan moet hij maar niet op het laatste moment zijn plannen veranderen. Ik wil niet dat je dat concert laat schieten voor een drinkgelag in een smoezelig souterrain.

Mick: Steve woont in een keurig huis. Jij denkt dat al mijn vrienden holbewoners zijn. (*Kitty op. Ze is van Freda's leeftijd. Ze draagt avondkleding, is behangen met sieraden en heeft een klein damestasje*)

Kitty: Mag ik voor scheidsrechter spelen?

Freda (*schrikt*): Oh, Kitty...

Kitty (*naar Freda*): Lieverd, sorry dat ik zo binnen kom vallen. Er ging net

een meisje weg, dus hoefde ik niet aan te bellen. *(ze kust Freda)*

Mick: Excuseer me. *(loopt naar de deur)*

Kitty: Laat me je niet weggagen, Mick. Wat zie je er schattig uit. *(Mick af, slaat de deur achter zich dicht)*

Freda *(roept hem na)*: Smoking, Mick, alsjeblieft!

Kitty *(lief)*: Problemen?

Freda: Nee, hoor. Niet echt. Gewoon een woordenwisseling.

Kitty *(gaat op de bank zitten)*: Oh. Schat, mag ik met je naar dat vreselijke concert? Arthur ligt op bed met spit, de stakker. *(legt haar tasje op de stoel naast haar)*

Freda: Oh, wat vervelend nou.

Kitty: Ik had even moeten bellen, maar ik dacht dat je het niet erg zou vinden. Arthur vindt dat een van ons zijn gezicht moet laten zien, omdat hij in het bestuur zit.

Freda *(is er niet bij)*: Ja, natuurlijk.

Kitty: Ik heb de auto maar laten staan. Ik ben er zo onhandig mee, ik raak hem toch nergens kwijt.

Freda: Stap maar bij ons in de taxi.

Kitty: Lief van je. Ik zag het al niet zitten om alleen te gaan. Niet dat ik van plan ben om de hele avond uit te zitten.

Freda: Ja. *(ze loopt naar het raam)*

Kitty: Lieverd, kom terug. Wat is er?

Freda: Niks. Wil je wat drinken?

Kitty: Je hebt zeker geen wodka?

Freda *(loopt naar de tafel, rechts)*: Helaas.

Kitty: Dat dacht ik al. Wat heb je wel?

Freda: Gin of sherry.

Kitty: Doe maar een drupje gin dan. *(Freda schenkt een gin in voor Kitty)*
Weer problemen met Mick?

Freda: Hoezo 'weer problemen'? Tonic?

Kitty: Heb je ook iets anders?

Freda: Water.

Kitty *(staat op en loopt naar Freda)*: Doe maar tonic. Een beetje. *(Freda maakt een fles tonic open en schenkt in)* Ho, ho! Dat is wel genoeg. Ik heb geen dorst.

Freda *(geeft haar het glas)*: Sorry. Zo goed?

Kitty *(nipt)*: Lijkt me heerlijk. Het is inderdaad een klein glaasje, he?
(drinkt het glas in één teug leeg)

Freda: Ik weet dat ik geen borrel kan inschenken. Ik meet het nooit goed af. Kom maar, dan krijg je er nog een.

Kitty *(geeft het glas aan Freda)*: Nee, het is prima zo. *(ze gaat op de ligstoel liggen met haar voeten omhoog)* Zo, vertel maar eens.

Freda: Wat moet ik vertellen?

Kitty: Toen ik binnenkwam zag ik meteen dat je ruzie had met Mick.

Freda: Dat was geen ruzie. Hij wil alleen niet naar het concert, maar naar een feest.

Kitty: Lieverd, op deze leeftijd moet je niet te moederlijk voor ze zijn. Je moet je net zo jong gedragen als hij.

Freda: Dat doe ik ook wel, meestal. Maar een moeder heeft bepaalde verantwoordelijkheden.

Kitty: Je hebt de verkeerde voor. Het moederschap is niks voor mij. Maar als ik kinderen had, zou ik ze helemaal vrij laten.

Freda (*gaat op de linkerleuning van de bank zitten*): Soms denk ik weleens dat Mick te veel vrijheid heeft.

Kitty: Daar hoor ik Gregory praten. Ten voeten uit!

Freda: Ik heb heel veel steun aan hem.

Kitty: Oh, vast wel. (*zucht diep*) Ik zou knettergek worden, maar we zijn ook zo anders.

Freda: Dat begrijp ik niet.

Kitty: Elke keer als ik hier kom, voel ik me Alice in Wonderland. Of ik in een andere wereld kom.

Freda: Wat ben je toch een gek mens.

Kitty: Nee, serieus. Het is hier zo netjes en sober. Ik zou er niet in kunnen leven, maar als jij het mooi vindt... het is jouw leven.

Freda (*vinnig*): Niet iedereen kan zo'n spannend leven hebben als jij.

Kitty: Jij niet, lieverd. Daar ben je veel te bang voor. Je had het nooit volgehouden met mijn lieve Cassidy. Je zou überhaupt nooit wat met hem gekregen hebben. Je was gillend weggelopen.

Freda: Cassidy? Was dat niet je tweede?

Kitty: Nee, mijn eerste. Al die heerlijke olie. Arme Cassidy, hij was mijn enige man die doodging, al moet ik zeggen dat Arthur soms ook wat zwakjes lijkt.

Freda: Nou ja, dat is ook niet zo...

Kitty: Wat wou je zeggen? Verwonderlijk?

Freda: Nee, nee.

Kitty: Arthur is pas 82. En van je vierde man verwacht je ook niet zo veel meer. Je kunt nou eenmaal niet alles hebben. En het is wel erg prettig om Lady Kelchester te zijn.

Freda: Ja, vast wel.

Kitty: Je kunt niet zeggen dat ik om het geld met hem getrouwd ben. Hij draait elk dubbeltje om.

Freda: Zo arm zie je er nou ook weer niet uit.

Kitty: Bedoel je dit? Oh, lieverd, sieraden heb ik genoeg. Bijna net zo veel als jij. Maar wat heb ik eraan? Ik kan ze niet verkopen, Arthur zou

me vermoorden. En het is toch ook niet netjes om ze naar de lommerd te brengen.

Freda: Dat lijkt me ook niet nodig.

Kitty: Jij hebt makkelijk praten, jij bent onafhankelijk. Maar ik moet Arthur om elke cent vragen, en hij kan buitengewoon onaangenaam doen.

Freda: Daarnet zei je nog dat je niet alles kan hebben.

Kitty: Lieverd, soms kom je vreselijk zelfvoldaan over.

Freda: Sorry, zo voelde ik me niet.

Kitty: Je denkt nu misschien dat je het goed voor elkaar hebt, zo in je eigen bedoeninkje, zonder man. Maar wacht maar tot je terugkijkt op je leven, en ziet wat je allemaal gemist hebt.

Freda: Zoals jij het zegt klinkt het wel heel erg saai.

Kitty: Niet saai, lieverd, voorspelbaar. Maar dat komt omdat Gregory de baas over je is en bij Gregory weet je altijd precies wat hij gaat doen.

Freda: Gregory is niet de baas over mij.

Kitty: Oh, nou, misschien lijken jullie wel gewoon op elkaar. *(even stil)* Lieverd, soms is het 't waard om je te laten commanderen door een man. Maar in het geval van een broer levert het helemaal niks op, als je begrijpt wat ik bedoel. *(er wordt aangebeld)*

Freda: Daar zal je hem hebben.

Kitty: Mag ik me even optutten in jouw kamer? Het was zo'n gevlieg en geren, ik zie er vast niet. *(ze kijkt in de spiegel aan de muur)*

Freda: Natuurlijk mag dat, maar je ziet er best leuk uit, hoor.

Kitty: Je moet zo oppassen als je de 40 gepasseerd bent. Die natuurlijke, meisjesachtige schoonheid vervliegt zo snel. *(loopt naar de deur, maar holt dan terug en pakt haar tasje)* Hemeltje, ik vergeet mijn gezicht helemaal. Ik kan echt niet zonder. *(Kitty naar de hal en naar de slaapkamer. Bracken op, blijft aan de kant staan. Gregory op, hij is eind 40 en draagt een smoking)*

Gregory: Dank je, Bracken. Hallo, Freda, ben je zover? *(tegen Bracken)* Ik wens je een fijne avond, Bracken.

Bracken (somber): Dank u, meneer.

Freda: Je bent nog niet omgekleed, Bracken.

Bracken: Nee, ik heb er nog eens over nagedacht, mevrouw... Er is nog zo veel te doen, en het lijkt me ook niet zo verstandig dat er de hele avond niemand thuis is. Ik kan misschien maar beter thuisblijven.

Gregory: Onzin, natuurlijk ga je mee. *(tegen Freda)* Ja toch?

Freda: Natuurlijk, Bracken. Het werk kan wel wachten tot morgen.

Bracken: Ik voel me bezwaard als er iets blijft liggen. Ik wil uw avond niet bederven. Dus als er iemand is die mijn kaartje graag wil hebben...

Gregory: Dat is een mooi gebaar, maar ik wil er niks meer over horen. Dit is jouw vrije avond, en die heb je verdiend.

Bracken (*somber*): Dat vind ik niet.

Freda: Stap maar bij ons in de taxi, met de bus red je het niet meer.

Bracken: Ik vind het niet zo erg om het begin te missen, hoor.

Freda: Schiet op en ga je omkleden.

Bracken (*geeft het op*): Goed.

Gregory: Je hebt een prachtig plekje, op het balkon.

Bracken: Oh, god!

Gregory: Wat zei je?

Bracken: Niets. Ik heb hoogtevrees, dat is alles. (*Bracken af*)

Freda (*half in zichzelf*): Vier, en Bracken - vijf. Oh ja, dat lukt wel.

Gregory: Wat zit je nou te rekenen?

Freda: Ik vroeg me even af of we wel met zijn allen in de taxi konden, maar dat zal wel lukken. Kitty Kelchester gaat met ons mee.

Gregory: Oh? Is er iets met haar man?

Freda: Die ligt op bed met spit.

Gregory: Wat vervelend. Eens kijken; Edward, nee, Albert...

Freda: Arthur.

Gregory: Arthur, natuurlijk. Arthur. Ik geloof dat ik op de laatste bestuursvergadering Albert tegen hem heb gezegd.

Freda: Dat geeft toch niet.

Gregory: Jawel, mensen maken zich er boos om en ik kan ze geen ongelijk geven. Zoiets mag je niet vergeten. Ik ben heel slecht in namen.

Freda: Ik zou me er niet druk om maken. Jij bent zo bekend, jouw naam vergeten ze heus niet.

Gregory: Het betekent dat je de helft van de tijd zit te bluffen, totdat het muntje valt. Een hele nare gewaarwording, geloof me.

Freda: Wil je wat drinken?

Gregory: Nee, dank je. Ik heb op de club wat gedronken en zo veel tijd hebben we niet meer.

Freda: Gregory, hou je van wodka?

Gregory: Ik verdraag het niet. Hoezo?

Freda: Ik was gewoon nieuwsgierig. Zeg eens eerlijk?

Gregory: Als ik dat kan.

Freda: Ben ik erg ouderwets en saai?

Gregory: Lieve hemel! Nee, natuurlijk niet.

Freda: Nee, serieus.

Gregory: Saai... Geen sprake van. Ouderwets.. nou ja, dat betekent toch gewoon iets goed doen?

Freda: Iets goed doen. (*ze zucht*) Ja.

Gregory: Zit je iets dwars? Als het om die obligaties gaat, ik heb mijn effectenmakelaar gesproken en...

Freda: Nee, daar heeft het niks mee te maken.

Gregory: Ik raad je ten zeerste af te gaan speculeren.

Freda: Lieve Gregory... zoiets riskants haal ik me echt niet in mijn hoofd.

Gregory: Ik dacht dat je misschien plannen in die richting had. Je kunt beter op zeker spelen. *(Mick op. Hij heeft zich weer verkleed en draagt nu een duffelse jas)*

Freda: Oh, Mick... nee!

Gregory: Het moet wel weer op het laatste moment, he? *(Mick loopt naar Freda en geeft haar een kus)*

Mick: Sorry voor de ruzie.

Gregory: Ik had toch gezegd dat je een smoking aan moest?

Mick: Dat heb je gezegd, ja. *(tegen Freda)* Ik heb Steve net gebeld, ik moet opschieten, het is een half uur geleden al begonnen.

Gregory: Wat bazel je nou? Het begint pas om acht uur.

Freda: Gregory, er is een kleine kink in de kabel gekomen.

Gregory (argwanend): Oh?

Mick: Ik moet naar een feest van een vriend.

Gregory: Dus je gaat niet naar het concert?

Mick: Het spijt me, en zo.

Freda: Blijf dan tot de pauze. Dan kun je dan naar het feest.

Mick: In mijn smoking? Dan gooien ze me eruit.

Gregory (staat op): Je beseft toch wel dat dit concert voor een heel goed doel is?

Mick: Dat zit wel goed. Mijn kaartje is betaald.

Gregory: Daar gaat het niet om. Je krijgt de kans om wat begaanheid met je medemens te tonen.

Mick: Dat vind ik een goeie. Jij zegt altijd dat mijn begaanheid met mijn medemens absurd is.

Gregory: Met 'begaanheid' bedoel ik niet met spandoeken rondmarcheren.

Mick: Ik marcheer niet. Ik zit.

Gregory: Ten voeten uit! Je doet er niet eens moeite voor. Zitten. Niks doen. Alleen maar anderen tot last zijn.

Freda: Laten we daar nou alsjeblieft niet over in discussie gaan.

Gregory: Ik wil helemaal geen discussie.

Mick: Daar, zie je nou wel?

Freda: Mick, in hemelsnaam...

Mick: Als hij denkt dat je met een hele avond naar Beethoven en Bach luisteren begaanheid toont...

Gregory: Er staat alleen Mozart op het programma.

Mick (tegen Freda): Luister nou, denk je serieus dat je een leuke avond hebt als ik naast je zit te mokken?

Freda: Waarom zou je mokken?

Mick: Mokken of niks. Dat zijn mijn voorwaarden.

Freda: Ach, ga maar, Mick. Ga alsjeblieft naar dat feest. Als je je nu nog moet omkleden, komen we toch te laat.

Mick: Zo ken ik je weer. *(kust haar)* Blijf maar niet voor me op, het zal wel laat worden.

Freda: Heb je je sleutel?

Mick *(houdt de sleutel omhoog)*: Maak je maar niet ongerust, ik klop je heus niet wakker. *(loopt naar de deur)*

Freda: Ik ben nog wel wakker als je thuiskomt, klop even op mijn deur.

Mick: Goed, als ik jou daar gelukkig mee maak. Dag, Gregory. Sorry van het concert. *(Gregory negeert hem. Mick trekt een lang gezicht naar Freda en gaat af. Freda gaat op de bank zitten)*

Freda *(na een korte stilte)*: Ik heb je nieuwe boek gelezen. *(even stil)* Ik vind het je beste boek tot nu toe. Ik heb het niet geraden, al dacht ik even dat het de dokter was. Of de dominee. Of misschien zelfs wel de dochter van de kroegbaas.

Gregory: Je wist zeker al dat hij niet mee zou gaan?

Freda: Vanavond pas.

Gregory: Maar je hebt er niks aan gedaan.

Freda: Ik heb met hem gepraat.

Gregory: Zonder al te veel resultaat, zo te oordelen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto